

животно изъ всака плоть, коато (е) на земаата.

17 И рече Богъ на Ноа : (ето) това (е) знаменіе на-завѣта, щото поставихъ междѸ Мене и всака плоть, коато (е) на земаата.

18 И беѸа сыновеѸе Ноеви, които излѣзнаѸа изъ ковчегатъ, Симъ, и Хамъ, и Іафедъ. А Хамъ беше отецъ на-Ханаана.

19 ТѸа (сѸ) трима сынове на-Ноа, и изъ тѣхъ се разсѣаѸа въ сичката земаа.

20 И начна Ное (да е) земледѣлецъ, и насади лозѣ:

21 И пи изъ вѣното, и Ѹписе, и свѣлачесе голъ Ѹ шатъратъ си.

22 И Хамъ, отецъ Ханаановъ видѣ, голотата на-отца си : и извѣсти (това) на двамата си братѸа конъ.

23 А Симъ и Іафедъ земаѸа едно шклекло, и тѸриѸа (го) на двата си гъркове : и като се приближиѸа съ надирно Ѹденѣ, покрыѸа голотата на-отца си : и лицата имъ (беѸа завърнати) назадъ, и голотата на-отца си не видѣѸа.

24 А като се штрезни Ное Ѹ вѣното си, наѸчисе за снѸва щото мѸ направи по младѸю мѸ сынъ.

25 И рече : проклатъ Ханаанъ : рабъ на-рабыѸте ще бѸде въ братѸата си.

26 И рече : благословенъ Господь Богъ Симовъ : и Ханаанъ ще бѸде рабъ мѸ.

27 Богъ ще распространиѸва Іафедъ, и ще сѸ всели въ шатърѸите Симовы : а Ханаанъ ще мѸ бѸде рабъ.

28 И живеа Ное послѣ Ѹ погепатъ триста и петъдесетъ години.